

Herdenkingsconcert 4 mei 2016 Kerk Tempsplein
Duo voordracht 1.1 door Kim Parren (Bernardinus College)

Uit: Kinderkroniek 1940 – 1945

Benjamin Valk

Westerbork, 4 september 1944

Steeds dacht je: nu is het onze beurt. Op maandagavond kwam iemand binnen met een lange lijst namen. Dan begon hij namen af te roepen van de mensen die zich die nacht moesten klaar maken voor transport. Daar kon je bij zijn. Dat wist niemand. Dat was een voortdurende angst, die ook niet overging als het transport weg was. Want er kwam weer een maandag en weer een ... Dat waren zulke beroerde nachten. Kinderen die waren afgeroepen, de ouders niet, of de naam van een vader alleen. Het was altijd veel lawaai, afscheid nemen. Dan de volgende ochtend: die lange trein, veewagens, Duitsers met herdershonden. Dat was het ergste van Westerbork, die maandagnacht en dinsdag.

Je zag ook allerlei familieleden binnenkomen, zoals de vrouw van mijn ome Mo en hun kinderen. Een paar dagen later waren ze weer weg. Ook mijn opa vonden we in Westerbork weer. Maar niet voor lang ...

Er gaat een transport naar het oosten. Mijn opa's naam is omgeroepen. Ik zie hem door een spleet in de schutting vertrekken. Langs de trein van veewagens lopen Duitse soldaten met honden.

M'n opa draagt een rugzak waaraan een koffieketel hangt ... Dat is het laatste wat ik van hem zie.

De vrouw van oom Mo en de kinderen heb ik niet kunnen vinden. Grootvader Benjamin Valk (Wildervank, 15 februari 1875) werd op dinsdag 11 mei 1943 met transport 63 naar Sobibor gedeporteerd, waar hij op vrijdag 14 mei 1943 werd vermoord.